

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/111/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3809010283
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3809010283.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 16. 07. 2014 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Bielika a prísediacich Marty Gáplovej a Janky Kotulovej v trestnej veci proti obžalovanému F. F.

rozhodol:

Obžalovaný F. F., narodený XX. XX. XXXX v W., t. č. v A. M. nad F.

uznaný vinným

rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 1 T/111/2009 zo dňa 23. 11. 2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín číslo 2 To/54 /2013 zo dňa 21. 11. 2013

z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. č. 300 /2005 Z. z. na tom skutkovom základe že 1. napriek tomu, že dňa 13. 12. 2005 v odpoľudňajších hodinách v kancelárii advokátky JUDr. P. na Ul. P. slovenskej č. XX v Prievidzi uzatvoril kúpnu zmluvu s poškodeným P. O., ktorou odpredal motocykel zn. V. C. XXX kupujúcemu P. O. s dohodnutou kúpnu cenou 20 000,- Sk, a napriek tomu, že po podpísaní zmluvy v internetovej kaviarni B. v F. prevzal od brata poškodeného P. O. - G.. U. O. 20 000 ,-Sk , ako kúpnu cenu za motocykel, motocykel poškodenému P. O. neodovzdal a v presne nezistený deň a mesiac na jar 2006 motocykel predal P. N. a kúpnu cenu 20 000 slovenských korún P. O. nevrátil, vo výroku o vine, náhrade škody, právoplatný dňa 21. 11. 2013

uznáva sa za vineného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. č. 300 /2005 Z.z. na tom skutkovom základe že

2. dňa 1. 2. 2006 v Prievidzi, v kaviarni B. si na základe čestného prehlásenia požičal od G.. U. O. sumu 150 500,-Sk (4 995,68 Eur) a to i napriek tomu, že vedel o tom, že tieto peniaze mu nebude môcť vrátiť na kúpu osobného motorového vozidla s tým, že, ak uvedenú sumu v lehote do 20. 02. 2006 nevráti, na základe ústnej dohody prepíše zakúpené osobné motorové vozidlo na Ing. U. O. do doby, pokiaľ pôžičku nesplatí, doposiaľ zapožičané finančné prostriedky Ing. U. O. nevrátil a nedošlo ani k prepisu motorového vozidla na G.. O., čím spôsobil Ing. U. O. škodu vo výške 150 500 ,- Sk (4 995,68 Eur)

a za to sa

odsudzuje:

Podľa § 189 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. h) Tr. zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušuje výrok o treste, ktorý bol uložený obž. F. F. rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 2T/102/2007 zo dňa 14. 04. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. 23To/66/2014 zo dňa 22. 05. 2014 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 2T/102/2007 zo dňa 23. 12. 2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. 3To/81/2012 zo dňa

13. 09. 2012 v spojení s trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. 1T/61/2009 zo dňa 22. 05. 2009, doručený dňa 09. 11. 2009, právoplatný dňa 19. 11. 2009 ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku sa poškodený G.. U. O., nar. 16. 03. 1980, t. č. vo výkone trestu s nárokom na náhradu škody odkazuje na občiansko-súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením Krajského súdu Trenčín číslo 2 To/54/2013 zo dňa 21. 11. 2013 bol podľa § 321 ods. 1 písm. b/,c/,d/,f/, ods. 2 Trestného poriadku zrušený rozsudok Okresného súdu Prievidza číslo 1T/111/2009 zo dňa 23. 11. 2012 a to v oslobodzujúcej časti podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku vo vzťahu k prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené v bode 2 tohto rozsudku, tiež bol zrušený výrok o náhrade škody podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku a celý výrok o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení odvolací súd okrem iného uviedol, že v súvislosti so skutkom pod bodom 2 tohto rozsudku považuje za dôvodné odvolanie okresného prokurátora v časti týkajúcej sa oslobodenia obžalovaného spod obžaloby pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona. Odvolací súd po preskúmaní dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa sa nestotožnil so skutkovým a predovšetkým právnym záverom súdu prvého stupňa, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutok nie je trestným činom, ale mohlo by sa jednať občiansko - právny vzťah medzi poškodeným Ing. O. a obžalovaným. Prvostupňový súd nedostatočne vysvetlil, odôvodnil svoj záver, že aj keď z dokazovania vyplýva, že obžalovaný peniaze poškodenému nevrátil, ani k prepisu motorového vozidla neprišlo, čím spôsobil škodu vo výške 150 500 slovenských korún (4 995,68 eura), týmto konaním nebola naplnená skutková podstata prečinu podvodu podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona. K hodnoteniu dôkazov odvolací súd uviedol, že výpoveď poškodeného Ing. O. bola nespochybniteľne potvrdená predovšetkým výpoveďou svedka Nedeliaka, sčasti výpoveďami svedkov S. a C., ktorí jednoznačne vypovedali, že poškodený požičal obžalovanému uvedenú sumu na kúpu vozidla značky Audi A 8, ktorým autom mal obžalovaný ručiť, avšak neskôr ku kúpe zrejme nedošlo. V celom rozsahu bola teda vyvrátená obhajoba obžalovaného, že od poškodeného si požičal iba asi 150 až 500 slovenských korún a nie 150 500 slovenských korún a ak podpísal čestné prehlásenie u notára bolo to iba z recesie. Skutočnosť, že čestné prehlásenie je pravé, potvrdila aj pracovníčka notárskeho úradu L.. Bolo preukázané, že obžalovaný do 20. 02. 2006 nedokladoval, že by tieto peniaze použil na zakúpenie motorového vozidla Audi A 8 a tiež v prípade jeho zakúpenia neručil týmto vozidlom poškodenému, pokiaľ nesplatí pôžičku. Tieto dôkazy vo svojom súhrne odôvodňujú skutočnosť, že obžalovaný už v čase požičania peňazí 01. 02. 2006 od poškodeného, nemal v úmysle peniaze použiť na kúpu motorového vozidla a týmto prípadne ručiť pri ťažkostiach pri splácaní pôžičky, čo preukazuje, že svojím konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu podvodu podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona. Tiež vo svojom rozhodnutí odvolací súd poukázal na uložený súhrnný trest v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov za použitia ustanovenia § 41 ods. 2, veta za bodkočiarkou a uviedol, že tento postup súdu prvého stupňa v čase vyhlásenia rozsudku dňa 23. 11. 2012 bol v súlade s vtedy platným Trestným zákonom. V čase rozhodovania o odvolaní obžalovaného nie je možné použiť pri ukladaní trestu ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona, veta za bodkočiarkou, vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL US 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012. V závere uznesenia odvolací súd uviedol, že v novom konaní súd prvého stupňa vo vzťahu k prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona pokiaľ príde k záveru, že je potrebné vykonať ďalšie dôkazy na objasnenie veci, toto rozhodnutie odvolacieho súdu takýmto postupom nebráni. Pri rozhodovaní o súhrnnom treste odňatia slobody obžalovanému musí okresný súd prihliadať na vyššie uvedený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL US 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 16. 07. 2014, ktoré podľa § 252 ods. 3 Trestného poriadku na žiadosť obžalovaného vykonal v neprítomnosti obžalovaného, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle § 327 ods. 1 Trestného poriadku, podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil rozsudok na čísle listu 588, uznesenie Krajského súdu Trenčín číslo listu 613 - 616, rozsudok Okresného súdu Prievidza číslo 2T/102/2007 zo dňa 14. 04. 2014, uznesenie Krajského súdu Trenčín číslo 23 To /66/2014 zo dňa 22. 05. 2014.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza číslo 2T/102/2007 zo dňa 14. 04. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín číslo 23 To 66/2014 zo dňa 22. 05. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30. 04. 2014 bol obžalovanému podľa § 189 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. h) Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 6 mesiacov, pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste ktorý bol uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza číslo 1T/61/2009 zo dňa 22. 05. 2009, doručený dňa 09. 11. 2009, právoplatný dňa 19. 11. 2009 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Po doplnenom dokazovaní na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že v súvislosti so skutkom pod bodom 2 tohto rozsudku vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený v bode 2 tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. Trestná činnosť obžalovaného, ako uviedol vo svojom rozhodnutí odvolací súd, je preukázaná najmä výpoveďou poškodená Ing. O., tiež vyššie konštatovanými svedeckými výpoveďami, tiež obsahom z listinných dôkazov, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní a sčasti oboznámené na hlavnom pojednávaní. Súd pri svojom rozhodovaní o vine obžalovaného v súvislosti so skutkom pod bodom 2 prihliadol aj na právny názor odvolacieho súdu obžalovaného a uznal ho za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1,2 Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona a podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 (v znení po náleze Ústavného súdu), § 38 ods. 4, § 37 písm. h) Trestného zákona uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky, pričom pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd zároveň zrušil výroky o trestoch, ktoré boli postupne ukladané obžalovanému v trestných veciach Okresného súdu Prievidza číslo 2T/102/2007 a 1T/61/2009, pretože trestná činnosť, ktorá je predmetom tohto rozsudku bola spáchaná skôr ako bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok v týchto trestných veciach. Takto uložený trest, ktorý bol uložený aj za skutok pod bodom 1 tohto rozsudku, považuje súd za dostatočný, dostatočne vystihujúci spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a za trest potrebný na ochranu spoločnosti pred páchaním a páchatelmi obdobnej trestnej činnosti. Súd zároveň podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodeného Ing. O. s nárokom na náhradu škody na občiansko - súdne konanie, pretože na rozhodnutie o náhrade škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a trestné stíhanie by predĺžilo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.